

[Wilhelm]

retskrav således ville blive. Spørgsmålet tager sigte på at muliggøre en sådan vurdering.

Besvarelse (2/12 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser har oplyst justitsministeriet om, at der ikke findes talmæssige opgørelser over tilfælde af den art, som omtales i spørgsmålet.

Nævnet har imidlertid fremhævet, at der som udgangspunkt tilkendes erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Af flere grunde kan der imidlertid i enkelte sager forekomme erstatningsudmålinger, som afviger fra det beløb, der er tilkendt af domstolene i samme sag. Forklaringen herpå kan f.eks. være ny landsrets- eller højesteretspraksis for erstatningsniveauet, som ikke forelå på det tidspunkt, da domstolen i den konkrete sag traf afgørelse. Desuden må fremhæves, at nævnet – i modsætning til domstolene – efter loven som hovedregel er begrænset til at yde erstatning for personskade og således ikke kan dække økonomisk tab af anden art. Videre kan nævnes, at erstatningsudmålingen i en del sager for domstolene vil være udtryk for, at domfældte – måske på grund af manglede betalingssevne – ikke har villet protestere mod det fremsatte erstatningskrav. En erstatningsudmåling på sådant grundlag kan naturligvis ikke uden videre være bindende for nævnet.

Endelig kan peges på reglen i § 8 i loven om erstatning til ofre for forbrydelser, hvorefter nævnet har en i forhold til almindelige erstatningsregler udvidet adgang til at ned sætte eller afvise erstatning ud fra rimelighedsbetragtninger. De nærmere principper for udøvelsen af denne beføjelse er omtalt i nævnets årsberetninger.

Justitsministeriet kan henholde sig til, hvad der er oplyst af nævnet.

Spm. nr. S 247

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (19/11 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Føler ministeren sig fritaget fra det løfte, hun har givet om at øge Statens Kunstfonds midler med 1 mill. kr., såfremt et folketingsflertal tvinger ministeren til at bruge million-

beløb på en istandsættelse af Gl. Dok Pakhus?«

Begrundelse

Statsministeren sagde i sit svar til mig på spørgsmål nr. S 192 den 17. november d.å., at hvis man forøgede Kunstfondens midler, skulle der findes kompenserende besparelser, og da det nu ser ud til, at et folketingsflertal vil tvinge igennem, at man bruger millionbeløb på at etablere kunstnerværksteder i Gl. Dok Pakhus, må og skal der jo spares på andre områder.

Besvarelse (30/11 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er fortsat regeringens hensigt at søge Statens Kunstfond tildelt en engangsbevilling på 1 mill. kr. i 1982 mod en kompenserende besparelse på den bevilling, der i 1982 er afsat til oprettelse af statens værksteder for kunst og håndværk samt Center for aktuel kunst i Gl. Dok. Ansøgning herom vil blive sendt til folketingets finansudvalg.

Det er min opfattelse, at denne kompenserende besparelse for 1982 står fast.

Spm. nr. S 249

Til *miljøministeren* (22/11 82) af:

Dræbye (RV):

»Vil ministeren søge skabt mulighed for, at der igennem vedtagelsen af en kommuneplan kan overføres areal fra by- til landzone, når dette ikke er i strid med regionplanen?«

Begrundelse

I flere kommuner er der i øjeblikket store ubebyggede arealer i byzone. I den igangværende kommuneplanlægning drøftes ofte muligheden for overførsel af arealer til landzone. By- og landzoneloven giver kun begrænsede muligheder for tilbageførsel, jfr. lovens §§ 2a og 2b. Spørgsmålet har til formål at få oplyst, om ministeren vil tage initiativ til at skabe en mere hensigtsmæssig hjemmel til overførsel.

Såfremt en sådan hjemmel gives, må de erstatningsmæssige problemer i forbindelse